

EDUCATIEF PAKKET 'STAMPEN VOOR VREDE'

Inhoud

Deel 1 - Intro

- 1.1 - Waarom 'Stampen voor Vrede'
- 1.2 - Waarom opkomen voor kinderrechten
- 1.3 - Het advies van Ketnet-psychologe Telidja Klai
- 1.4 - Het luisterend oor van Awel

Deel 2 - Concrete acties

- 2.1 - Schrijf een brief aan de eerste minister
- 2.2 - De digitale kinderbrief van SOS Kinderdorpen aan de eerste minister
- 2.3 - Breng emoties samen in een vlaggenketting doorheen je school

Deel 3 - Verdieping

- 3.1 - Over het Kinderrechtenverdrag
- 3.2 - Over de kinderrechten en het Kinderrechtencommissariaat
- 3.3 - Meer tips voor kleuters
- 3.4 - Meer tips voor eerste graad lager onderwijs
- 3.5 - Meer tips voor tweede graad lager onderwijs
- 3.6 - Meer tips voor derde graad lager onderwijs
- 3.7 - Achtergrondinformatie 'Bang voor de oorlog'

1.1

Waarom 'Stampen voor Vrede'

SOS Kinderdorpen en Ketnet vinden dat het hoog tijd is om naar de stem van kinderen te luisteren. Daarom organiseren we 'Stampen voor Vrede'. Hiermee willen we hen een platform geven om op te komen voor de rechten van alle andere kinderen die leven in conflictgebieden. Door met de voeten te stampen op de grond, kunnen ze zich uiten, weten ze zich gehoord en komen ze op voor hun rechten. Ze vestigen ook de aandacht op de verwoestende impact van gewapende conflicten op kinderen wereldwijd en roepen op tot actie om de veiligheid van elk kind te waarborgen, in lijn met de fundamentele kinderrechten.

Kinderrechtenverdrag

Dit jaar viert het Kinderrechtenverdrag op 20 november haar 35ste verjaardag, maar helaas is het een feest in mineur. Wereldwijd zijn miljoenen kinderen slachtoffer van gewapende conflicten en worden hun rechten geschonden. Kinderrechten worden in verschillende landen geschonden, én er is een groeiende ongelijkheid in de manier waarop de rechten van kinderen met bepaalde achtergronden systematisch worden genegeerd en geschonden. Het Kinderrechtenverdrag stelt echter duidelijk dat ieder kind zorg en bescherming moet krijgen. Die veiligheid, stabiliteit en bescherming van kinderen zijn ook belangrijke strijdpunten van SOS Kinderdorpen België.

Wereldwijd 43,3 miljoen kinderen op de vlucht

Kinderen worden geconfronteerd met de angstaanjagende realiteit van oorlog en conflict. Velen verliezen hun familie, hun leven, anderen dragen fysieke en psychologische wonden. Deze traumatische ervaringen laten diepe littekens achter die een leven lang kunnen blijven achtervolgen. Gezinnen worden verscheurd, waardoor kinderen kwetsbaar zijn voor uitbuiting. Het schokkende cijfer van UNICEF spreekt boekdelen: 43,3 miljoen kinderen worden gedwongen hun huizen te ontvluchten vanwege oorlog, vervolging, geweld en mensenrechtenschendingen.

Emoties

Kinderen in Vlaanderen blijven niet onberoerd bij het nieuws dat ze opvangen via internet, sociale media en radio. Ze hebben vragen of een mening over de conflicten in de wereld en wat dat betekent voor andere kinderen. En het brengt ook heftige emoties naar boven, zoals angst, boosheid of verdriet.

Stap voor stap naar de Verenigde Naties

In aanloop naar Wereldkinderdag op 20 november, wordt 27 maart 2024 het startpunt van de campagne in Vlaanderen. Om 5 voor 12 gaan scholen en kinderen massaal stampen voor vrede. Zodat de wereld niet davert van bommen, maar van intensief gestamp op de grond.

Vanaf april 2024 zal SOS Kinderdorpen collega-landen (SOS Kinderdorpen heeft activiteiten in meer dan 130 landen) oproepen een gelijkaardig platform te creëren voor kinderen in hun landen. Zo zorgen we ervoor dat de stemmen van zoveel mogelijk kinderen en jongeren zich kunnen uiten en gehoord worden. En dat hun ideeën en eisen serieus worden genomen.

Al deze acties samen tussen april 2024 en november 2024 moeten overheden wereldwijd, ook de Belgische overheid, motiveren en mobiliseren alles te doen wat in hun macht ligt om het lijden van kinderen in gewapende conflicten te stoppen en hun rechten te waarborgen. Met de uitdrukkelijke vraag voor de strikte naleving van het Kinderrechtenverdrag, in het bijzonder voor artikel 38, dat dat staten oproept om bescherming, zorg en naleving van het humanitair recht voor kinderen in gewapende conflicten te garanderen.

Deze boodschap willen we op 20 november bij de Verenigde Naties krachtig laten brengen door kinderen zelf, gebaseerd op de inhoud van artikel 38 van het Kinderrechtenverdrag: 'In overeenstemming met hun verplichtingen krachtens het internationale humanitaire recht om de burgerbevolking te beschermen in gewapende conflicten, nemen de Staten die partij zijn alle uitvoerbare maatregelen ter waarborging van de bescherming en de verzorging van kinderen die worden getroffen door een gewapend conflict.'

1.2

Waarom opkomen voor kinderrechten

Het is cruciaal dat we kinderrechten en het Kinderrechtenverdrag respecteren en waarborgen omwille van de volgende redenen:

Bescherming van kinderen: Kinderen zijn een van de meest kwetsbare groepen in de samenleving. Ze hebben bescherming en zorg nodig omdat ze fysiek, mentaal en emotioneel nog in ontwikkeling zijn. Het waarborgen van hun rechten beschermt hen tegen uitbuiting, mishandeling, verwaarlozing en andere vormen van misbruik.

Opvoeden in hoop en kracht: Wanneer kinderen de angst en/of onmacht van hun ouders voelen over het kunnen waarborgen van kinderrechten en mensenrechten, vervaagt het beeld van hoop en geloof in de toekomst en dreigt collectief trauma. Kinderen die opgroeien in de angst voor oorlog en gewapende conflictsituaties houden de rest van hun leven last van gevoelens van angst. Dit leidt in de meeste gevallen tot trauma. De ervaringen van slachtoffers en daders leven bovendien voort in hun kinderen en kleinkinderen. Ouders moeten in staat zijn om hun kinderen hoop te geven.

Investeren in de toekomst: Kinderen zijn de toekomstige leiders, werknemers, en burgers van de samenleving. Door te investeren in hun rechten, zoals onderwijs, gezondheidszorg en een veilige omgeving, investeren we in een betere toekomst voor iedereen. Kinderen die opgroeien in een veilige omgeving hebben meer kans om zich te ontwikkelen tot productieve en verantwoordelijke volwassenen.

Morele verantwoordelijkheid: Het opkomen voor kinderrechten is een kwestie van morele verantwoordelijkheid. Kinderen hebben dezelfde inherente waardigheid en rechten als volwassenen. Het is onze plicht als samenleving om ervoor te zorgen dat deze rechten worden erkend en beschermd.

Internationale overeenkomsten: Verschillende internationale verdragen, zoals het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van de Verenigde Naties, hebben vastgesteld dat kinderen specifieke rechten hebben die moeten worden erkend en beschermd door alle lidstaten. Het opkomen voor kinderrechten is dus ook een kwestie van naleving van internationale verplichtingen.

Gelijke kansen: Het waarborgen van kinderrechten draagt bij aan het bevorderen van gelijke kansen. Elk kind, ongeacht zijn achtergrond, verdient gelijke toegang tot onderwijs, gezondheidszorg, voeding, en andere basisbehoeften. Het opkomen voor kinderrechten helpt bij het doorbreken van de cyclus van armoede en ongelijkheid.

Het opkomen voor kinderrechten is essentieel voor het creëren van een rechtvaardige, veilige en welvarende samenleving waarin alle kinderen de kans krijgen om hun volledige potentieel te bereiken.

1.3

Het advies van Ketnet-psychologe Telidja Klaiï ivm praten over Oorlog en conflictsituaties in de wereld

1. Vertel de waarheid

Telidja Klaiï, ontwikkelingspsycholoog bij Ketnet: “Langs alle kanten vangen kinderen en jongeren het nieuws op: al surfend op internet, via sociale media, de radio ... Maak hen dus niks wijs en geef de feiten die ze nodig hebben om het nieuws te begrijpen. **Verbloemen is niet nodig.**”

“Zijn er doden? Vertel ‘veel mensen zijn overleden’, maar laat de akelige details achterwege. Halen je leerlingen zelf **gruwelijke weetjes** boven? Wegpraten hoef je niet te doen. Maar probeer het zo snel mogelijk te hebben over het grotere plaatje. Want hoe meer details je geeft, hoe groter de kans dat je leerlingen het nieuws niet meer vatten.”

2. Informeer je met feiten

Telidja Klaiï: “Als leraar voelt het een pak comfortabeler om het onaangename nieuws te behandelen wanneer je zelf goed geïnformeerd bent. Zo kan je ook fake news vlot weerleggen met feiten. Komt er een vraag waarop je het antwoord niet kent? Beken dat je het zelf niet goed weet: **‘Helaas ben ik geen encyclopedie, maar ik ga voor jou op zoek naar het antwoord.’** Merk je te veel emoties bij jezelf? Overweeg om een collega of extern persoon uit te nodigen die het in je klas komt uitleggen.”

3. Voeg een hoopvolle boodschap toe

Telidja Klaiï: “Leg ook de nadruk op wie of wat gered is. Of maak duidelijk hoe vlot en krachtig de hulpverlening verloopt. Vertel dat de politie gestart is met het onderzoek en er alles aan doet om ervoor te zorgen dat dit niet nog een keer gebeurt. Vraag of je leerlingen **iets hartverwarmends** hebben gezien, gehoord of gedaan. Benadruk dat bijna alle mensen op de wereld verdrietig en/of boos zijn. En dat (wereld)leiders zoals presidenten, koningen of premiers dit harde nieuws beroert.”

4. Organiseer een (klas)gesprek

Telidja Klai: “Luister naar vragen en meningen waarmee je leerlingen rondlopen. Of kijk samen naar Karrewiet. Daar vind je objectieve en wetenschappelijk onderbouwde reportages die vertrekken vanuit de **vragen van kinderen**.”

“Vraag wie kan vertellen wat hij gezien, gehoord of gelezen heeft. ‘Wat vond je interessant, wat verrassend, met welke vraag blijf je lopen?’ Zo kan je **de gaten vullen** die er nog zijn en inspelen op de behoeften van je leerlingen: is er nood aan een opvolggesprek, een knuffel, meer informatie, stilte of een activiteit? Vertel er ook bij dat een spelletje of vrolijk verhaal/filmpje kan helpen en helemaal oké is.”

5. Vertel dat ze niet alleen zijn

Telidja Klai: “Vertel dat het normaal is als je leerlingen zich bang, boos of verdrietig voelen. Want dat doet iedereen: kinderen maar ook volwassenen. **Benadruk de zeldzaamheid:** ‘Wat gebeurt is, is ook niet normaal.’ Maak duidelijk dat heel wat mensen goed voor hen zullen zorgen. Vermijd valse beloftes zoals ‘dit zal nooit meer gebeuren’.”

6. Geef reacties een plek

Telidja Klai: “Elk kind reageert anders op heftig nieuws. Vertel je leerlingen dat het belangrijk is dat ze hun gevoelens kunnen uiten. **Hoe maakt niet uit.** De een wil erover praten, iemand anders tekent, schrijft of maakt liever muziek.”

“Ook helpt het om **reacties van leeftijdsgenoten** te bekijken, bijvoorbeeld via Karrewiet. Zo ontdekken je leerlingen dat iedereen anders reageert op slecht nieuws, en leren ze ook de emotie van anderen begrijpen. Vul aan dat niks voelen ook kan en oké is. Of dat het mogelijk is dat je je heel lang verdrietig voelt. Geen enkele emotie is en hoeft 100% afgerond te zijn.”

“Het kan een goed idee zijn om **met je klas in actie** te komen. Vertel dat jullie samen een belangrijk steentje kunnen verleggen: ‘Hoe klein ook, samen kunnen we ons inzetten voor een betere wereld.’

1.4 - Het luisterend oor van Awel

Awel is de luisterlijn voor kinderen en jongeren. Als kinderen de behoefte voelen om in een gesprek te gaan over hun reacties of gevoelens over kinderen in oorlogssituaties, dan biedt - naast jou als zorgende volwassene - ook Awel een luisterend oor. Kinderen en jongeren kunnen bellen, mailen of chatten. In de community kunnen ze op een veilige manier ook bij elkaar terecht.

Bellen

Kinderen kunnen elke dag tussen 16 en 22u gratis naar het nummer 102 bellen. De anonimiteit wordt bewaakt.

Meer info over telefoneren met Awel vind je hier: <https://awel.be/babbel>

Chatten

Soms is het voor een kind niet evident om te telefoneren, en gaat chatten beter. Dit kan op elke werkdag tussen 16 en 22u Ook dit is gratis.

Meer info over chatten met Awel vind je hier: <https://awel.sittool.net/chat>

Mailen

Awel zal je binnen 24u trachten te beantwoorden op het mailadres dat jij gebruikt hebt. Op de site van Awel leer je ook hoe je voor jezelf een mailadres kan aanmaken.

Meer info over mailen met Awel vind je hier: <https://awel.be/contacteer-ons>

Community

Post een vraag of reageer. Het forum van Awel is een fijne community waar jongeren hun ervaringen delen met elkaar en minderjarige moderatoren zorgen voor een veilige sfeer.

Meer info over de Awel community vind je hier: <https://awel.be/forum>

Ontdek alles over Awel via deze QR-code

Deel 2 - Concrete acties

2.1

Schrijf een brief aan de eerste minister (of maak een tekening)

1. Schrijf, samen met de hele klas (of kinderen in de derde graad individueel) een brief aan de eerste minister.
2. Sta stil bij wat oorlog met de kinderen in je klas doet.
3. Breng verslag uit van persoonlijke reacties bij de kinderen, deel concrete voorbeelden.
4. Eis van de premier en de regering dat rekening houden met kinderrechten gelijk staat aan kiezen voor de toekomst. Voeg de volgende tekst als besluit toe:
Beste premier, doe er àlles aan om het lijden van kinderen in gewapende conflicten te stoppen. Doe er àlles aan om kinderrechten te waarborgen. Zorg ervoor dat kinderen niet langer het doelwit noch slachtoffer zijn van geweld.
5. [Zend je brief VOOR eind september 2024 in naar SOS Kinderdorpen. Wij zorgen ervoor dat al jullie brieven op het bureau van de eerste minister belanden.](#)

2.2

Onderteken digitaal het kinderstatement van SOS Kinderdorpen aan de eerste minister

Beste eerste minister,

Dit is een brief voor 43,3 miljoen kinderen die geen veilige thuis hebben

kinderen zonder huis

kinderen zonder thuis

kinderen zonder mama

kinderen zonder papa

kinderen die hun broers, hun zussen, hun hele familie kwijt zijn

kinderen die gewond zijn

kinderen die verminkt zijn

kinderen die angstig en verdrietig zijno

door pijn

door verlies

Dit is voor kinderen die elke dag

ieder uur

elke minuut

doodsbang zijn

en wakker willen worden uit een nachtmerrie

die bedacht werd door volwassenen

Dit is voor volwassenen die beslissingen nemen

volwassenen die veiligheid vergeten

volwassen die de kinderen vergeten

volwassenen die de toekomst vergeten

volwassenen die hun hart vergeten

Weet dat we angstig en bezorgd zijn, droef en in de war

en dat we wereldwijd stampen om onze stem te laten horen

Weet dat we de aarde laten trillen zodat u bij uw verstand komt

Voor alle kinderen die geen kind kunnen zijn

voor alle kinderen en hun rechten

*voor alle kinderen: **Hoor, zie en voel ons STAMPEN VOOR VREDE***

[ONDERTEKEN HIER DE DIGITALE BRIEF](#)

2.3

Weef wensen met tekeningen doorheen je school

In je pen kruipen is één manier om je emoties een plek te geven. Maar het kan ook anders. Maak met kinderen van de hele school aan een verbindend kunstwerk doorheen de schoolgangen. Maak een gigantische guirlande van tekeningen. Elk kunstwerkje draagt een wens van vrede voor kinderen in de wereld. Zodat ze veilig en samen met hun familie mogen opgroeien. Laat je kinderen leeftijdsgenoten tekenen in fijne, verbindende situaties. Spelend, bij hun familie, op een feestje, onder vrienden.

Materiaal benodigheden

tekenpapier of lapjes stof
schilderverf en schildergerei, potloden, stiften, wasco's,...
lang en sterk touw

Stap 1

Ga in gesprek met je klas over kinderen in oorlog. Zie de tips op p 5 en 6.

Stap 2

Laat kinderen op de door jou voorziene vlaggetjes (in de juiste kleuren) een tekening maken over wat ze kinderen in oorlog en conflictsituaties toewensen.

Stap 3

Niet de vlaggetjes met een touw aan elkaar. Verbind werk van verschillende klassen. Hang guirlandes in de gangen op. Zorg voor een inhuldigingsmoment. Lees ook de brief aan de minister voor. (zie p 7)

Deel 3 VERDIEPING

3.1 - Over het Kinderrechtenverdrag

Op 20 november 1959 werd de Verklaring van de Rechten van het Kind aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Deze datum markeert ook de aanneming van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind door dezelfde vergadering in 1989, nu vijfendertig jaar geleden.

Alle landen ondertekenden het Kinderrechtenverdrag, maar nog niet alle landen ratificeerden het. Ratificeren, dat wil zeggen dat een land een verdrag officieel bekrachtigt en zich ertoe verbindt om de verplichtingen die in het verdrag zijn vastgelegd na te komen. De Verenigde Staten is het enige land dat het Kinderrechtenverdrag nog niet ratificeerde. België deed dat in 1992. Alle rechten zijn even belangrijk. Er loopt wel een rode draad door het Verdrag:

1. Discriminatie is verboden (art 2)
2. Elke beslissing moet altijd in het belang van het kind zijn (art 3)
3. Minderjarigen hebben het recht om te leven en zich te ontwikkelen (art 6)
4. Je eigen mening is belangrijk (art 12)
5. Kinderen moeten beschermd worden in oorlog - en gewapende conflictsituaties (art 38)

In het Verdrag beloven de overheden van alle landen dat ze kinderrechten zullen respecteren en toepassen. De verantwoordelijke ministers en volksvertegenwoordigers moeten in ons land de kinderrechten uit het Verdrag vertalen in eigen wetten en iedereen laten weten wat kinderrechten zijn. Alle volwassenen moeten rekening houden met de belangen en rechten van kinderen en jongeren. Dus ook ouders, burgemeesters, jeugdwerkers, leerkrachten, huisartsen, politieagenten, rechters en ambtenaren. Kortom: elke volwassene, altijd en overal. Worden de rechten geschonden en heb je in België alles geprobeerd om dit te verhelpen, dan kan je klacht indienen bij het Comité voor de Rechten van het Kind van de VN.

Ketnet en SOS Kinderdorpen hebben 27 maart 2024 vastgesteld als startpunt in aanloop naar Wereldkinderdag op 20 november. Wereldkinderdag staat bekend als de jaarlijkse actiedag voor kinderen, door kinderen. Op deze dag is het cruciaal dat de wereld de stemmen van kinderen en jongeren hoort en hun ideeën en eisen serieus neemt. Ze spreken zich uit over kwesties die van belang zijn voor hun generatie en dringen er bij volwassenen op aan om een betere toekomst te creëren.

3.2 - Over Kinderrechten en het Kinderrechtencommissariaat

Kinderrechtencommissarissen in Europa ondersteunen de actie 'Stampen voor Vrede'. Het Vlaamse Kinderrechtencommissariaat waakt over de rechten van het kind. Het is een onafhankelijke instantie, opgericht bij decreet door het Vlaams Parlement. Officieel heet dat een paraparlementaire instelling van het Vlaams Parlement. Alles wat het Kinderrechtencommissariaat doet, staat in het teken van een goede naleving en toepassing van kinderrechten in Vlaanderen. Sinds 1 augustus 2019 is Caroline Vrijens de derde Vlaamse kinderrechtencommissaris.

[Wanneer jij als leerkracht botst op onrecht tegenover kinderen en jongeren, zowel in de praktijk als in de regelgeving, dan kan je dat melden bij het Kinderrechtencommissariaat.](#) Klachten kunnen gaan over verschillende thema's: onderwijs, kinderopvang, jeugdhulp, jeugdrecht, asiel en migratie, media, gezin, mobiliteit, wonen, identiteit en diversiteit, milieu, vrije tijd, welzijn, justitie en armoede.

Binnen deze thema's ervaren kinderen en jongeren soms problemen bij overheden en andere instanties:

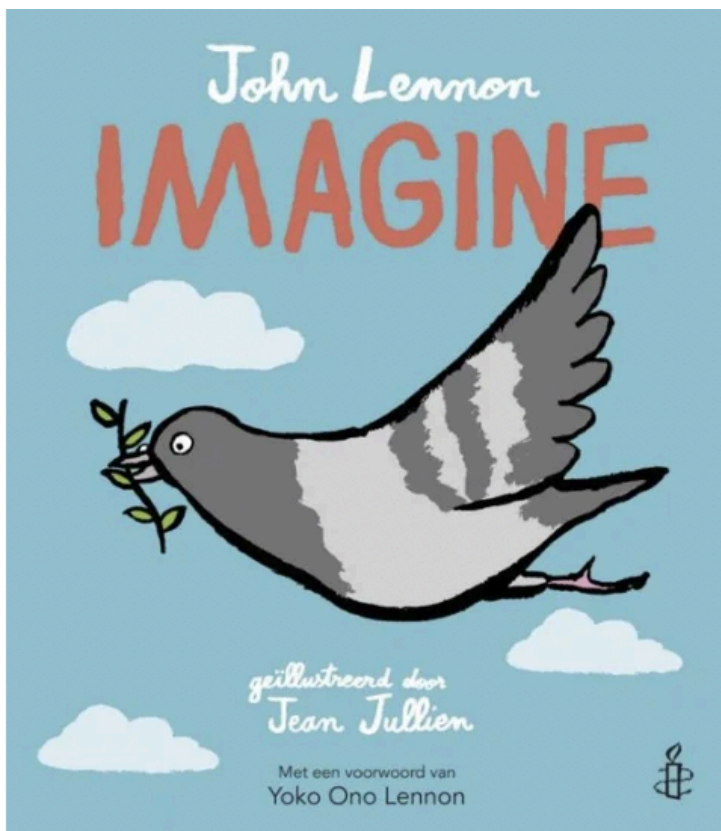
- Ze krijgen geen toegang tot dienst- of hulpverlening.
- Ze worden niet correct behandeld.
- Ze worden gediscrimineerd.
- Ze krijgen niet de informatie waar ze recht op hebben.
- Ze krijgen geen of een onduidelijke motivering bij een beslissing.
- Ze moeten lang wachten voordat hun vraag, probleem of dossier behandeld wordt.
- Ze botsen op onduidelijke, discriminerende of ontbrekende regelgeving.
- Er wordt onvoldoende rekening gehouden met het belang van het kind.

[Ontdek de rechten van het kind](#)

3.3 - Voorleestip kleuters

Voorleestip: Lennon, J. (2017). *Imagine*. Amsterdam: Leopold. - ism Amnesty International

De tekst staat in groot lettertype afgedrukt bij de kleurige prenten, die het verhaal vertellen over een postduif die vreedstakjes rondbrengt naar verschillende vogelsoorten. De vogelsoorten in het boek hebben geen ruzie met elkaar, maar vechten juist onderling, binnen hun eigen soort. De boodschap is voor elke vogelsoort echter hetzelfde: stop met vechten en ruzie maken en wees lief voor elkaar. Deel met elkaar. En op het moment dat dat lukt, zie je dat de vogelsoorten in het boek gaan samenwerken en samenkomen.

3.4 - Voorleestip eerste graad

Voorleestip - 'Het meisje dat haar ogen openhield'

[Download hier.](#)

Het boek 'Het Meisje Dat Haar Ogen Openhield' is een onderdeel van een campagne van de Europese Unie. Het is bedoeld om kinderen (7-10 jaar oud) en volwassenen (ouders en leraren) bewust te maken van de rechten van oorlogsvluchtelingen en de problemen waarmee ze te kampen hebben.

3.5 Voorleestip tweede graad

Voorleestip - Van Hest, P. (2017). *Op de vlucht*. Hasselt/Amsterdam/New York: Clavis.

Voor vluchtelingenkinderen is er een constante dreiging – in de illustraties verzinnebeeld door zwarte raven die overal aanwezig zijn – zowel in hun thuisland waar ze omwille van oorlog of hun economische situatie moeten vertrekken als in het land waar ze een tweede thuis hopen te vinden en waar ze niet door iedereen met open armen ontvangen worden. Het boek geeft mooi weer naar welke ‘eenvoudige’ dingen vluchtelingenkinderen verlangen: een dag zonder angst, samen met je vrienden terug naar school zoals vroeger, touwtje springen met vriendinnen, ... Daarnaast schept het in tekst en illustraties de sfeer die hoort bij de aankomst in een nieuw land: onwennig, alleen, lieve mensen, boze blikken, ... Uiteindelijk is er de gewenning aan het nieuwe land met een nieuwe taal, nieuwe vrienden en geen zwarte raven meer maar witte duiven in een zonnige lucht. Het boek gaat dus duidelijk van donkerte naar licht zonder moeilijke kwesties te ontlopen of in zwart-wit te denken.

3.6 Lestip derde graad

3.6.1

Geef een les over geweldloze communicatie

Intro: Stel je voor dat communicatie een gereedschapskist is vol met verschillende manieren om met anderen te praten. Geweldloze communicatie is als een bijzonder handig gereedschap in die kist. Het is een manier van praten die geen pijn doet of iemand verdrietig maakt. In plaats daarvan helpt het om problemen op te lossen en relaties sterker te maken.

Geweldloze communicatie is een manier van praten die gebaseerd is op eerlijkheid, begrip, erkenning van behoeften en samenwerking. **Het helpt om conflicten op te lossen en relaties te versterken, en het maakt de wereld een beetje vriendelijker en vrediger voor iedereen.**

Geweldloze communicatie draait om vier belangrijke dingen:

Eerlijk zijn: Het betekent dat je op een eerlijke manier vertelt wat je denkt en voelt, zonder anderen te kwetsen. Je zegt wat je bedoelt, maar op een respectvolle manier.

Empathie tonen: Empathie is als een superkracht waarmee je in de schoenen van iemand anders kunt stappen en kunt begrijpen hoe ze zich voelen. Geweldloze communicatie moedigt aan om te luisteren naar de gevoelens van anderen en te proberen ze te begrijpen.

Behoeften benoemen: Iedereen heeft dingen die ze nodig hebben om gelukkig te zijn, zoals liefde, respect, veiligheid en vriendschap. Geweldloze communicatie gaat over het herkennen en benoemen van die behoeften, zowel die van jou als die van anderen.

Constructieve oplossingen zoeken: In plaats van te ruziën of te vechten, probeert geweldloze communicatie om problemen op te lossen op een manier die voor iedereen goed is. Het gaat erom samen te werken en compromissen te sluiten, zodat iedereen tevreden is met de uitkomst.

3.7 - Achtergrondinformatie: 'Bang voor de oorlog - Kinderen begeleiden in tijden van angst en geweld'

Hoe leg je de gruwel van de oorlog uit aan kinderen? En hoe ga je om met hun angsten terwijl je zelf ook hoopt dat de oorlog niet tot in ons land komt? Hoe leg je uit aan kinderen wat een atombom is terwijl ze wel lijken te weten dat dan ook bij ons alle mensen en dieren kunnen sterven?

Psychotherapeute Lies Scaut en traumapsycholoog Erik de Soir vertrekken in dit boek van de concrete vragen van kinderen die een vertrekpunt zijn voor ene gesprek met kinderen, thuis of op school. Ze tonen in dit boek hoe je met kinderen in gesprek kan gaan over de oorlog en het geweld dat daarbij komt kijken. Wanneer en hoe je kan inschatten of je kind op een gezonde manier omgaat met de uitdagingen van deze periode waarin er opnieuw een oorlog woedt in Europa die dood en verderf zaait. Hoe ze zich kunnen gedragen naar leeftijdsgenoten die deze oorlog zelf hebben meegemaakt en nu veiligheid en geborgenheid zoeken in ons land.

COLOFON

Dit educatief pakket werd opgesteld door SOS Kinderdorpen België
ism VRT/Ketnet ontwikkelingspsycholoog Telidja Klai en het onderwijstijdschrift Klasse
Met dank aan het Kinderrechtencommissariaat en Unicef.

Bronvermelding tips, gegevens en informatie:

Het Kinderrechtencommissariaat

<https://www.kinderrechten.be/>

Awel

<https://awel.be/>

Alles wat ik mooi kan vinden

<https://alleswatikmooikanvinden.org/prentenboeken-voor-kleuters/oorlog-en-vrede/>

Campagne van de Europese unie voor slachtoffers

<https://victims-rights.campaign.europa.eu/en/country/all/crimes>

De Weg Wijzer - Expertisecentrum trauma- en rouwbegeleiding

<https://www.de-weg-wijzer.be/boek-bang-voor-de-oorlog-kinderen-begeleiden-in-tijden-van-angst-en-geweld/>

Speech van UNICEF Executive Director Catherine Russell

<https://www.unicef.org/lac/en/press-releases/children-live-world-increasingly-hostile-their-rights#:~:text=%E2%80%9CWe%20estimate%20that%20today%2C%20400,by%20armed%20forces%20or%20groups.>

© SOS Kinderdorpen België 2024

VU: Hilde Boeykens

SOS Kinderdorpen België vzw

Munthofstraat 40/1CD

1060 Brussel

<https://www.sos-kinderdorpen.be/>

Projecten wereldwijd: BE17 3100 4034 5521

Projecten in België: BE80 3100 1447 1577

BIC: BBRUBEBB

Ondernemingsnummer: 0408 628 435

Vragen over deze publicatie: [mail ons](mailto:mail@ons.be).